

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 14. kwietnia 1894.

(Zawiera Nr. 71—72.)

71.

Ustawa z dnia 4. kwietnia 1894,

o pobieraniu opłat stęplowych od książeczek przewodników górskich i od legitymacyj tragarzy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Książeczki przewodników górskich i legitymacye tragarzy, na zasadzie rozporządzeń, tyczących się przewodników górskich, wydawane przez Władze administracyjne, podlegają opłacie stęplowej a mianowicie książeczki przewodników, w kwocie 1 zł., legitymacye tragarzy w kwocie 50 c. od każdego wygotowania.

Świadectwa podróźnych w takowych zapisywane są wolne od stępla.

§. 2.

Upoważnia się Rząd, żeby zaniechał poboru opłaty od świadectw tego rodzaju, który w §. 1 jest oznaczony, wydanych bez stępla, zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 4. kwietnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświecenia i handlu z dnia 11. kwietnia 1894,

którem dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich, tudzież rurmistrzów, ustanawia się takse od egzaminu.

Na zasadzie §u 13go, ustęp 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu, rozporządza się pod względem taksy od egzaminów, jaką opłacać mają ubiegający się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich, tudzież rurmistrzów, co następuje:

§. 1.

Taksa od egzaminu kandydatów ubiegających się o uprawnienie na budowniczego, jeżeli na zasadzie §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) nie będzie im dozwolone częściowe uwolnienie od egzaminu, wynosi 63 zł.

Z kwoty tej dostają po 15 zł. każdy z czterech członków komisji egzaminacyjnej a 3 zł. woźny.

Jeżeli kandydat został uwolniony od częściowego egzaminu teoretycznego, wymaganego w punkcie 2 §u 1go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195), taksa egzaminacyjna wynosi 42 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 10 zł. a na woźnego 2 zł.

Jeżeli kandydat uwolniony został od częściowego egzaminu wymaganego w punktach 1 i 2 §. 1. rzeczonego rozporządzenia, taksa egzaminacyjna wynosi 21 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji 5 zł. a na woźnego 1 zł.

§. 2.

Taksa od egzaminu kandydatów ubiegających się o uprawnienie na majstrów murarskich lub kamieniarskich albo na majstrów ciesielskich, jeżeli im nie służy częściowe uwolnienie od egzaminu na zasadzie §u 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195), wynosi 48 zł.

Z kwoty tej przypada po 15 zł. na każdego z trzech członków komisji egzaminacyjnej a 3 zł. na woźnego.

Jeżeli kandydat uwolniony został od częściowego egzaminu teoretycznego, wymaganego w punkcie 2 §u 2go a względnie §u 3go lub §u 4go przerzeczonego rozporządzenia ministeryalnego, taksa od egzaminu wynosi 32 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 10 zł. a na woźnego 2 zł.

Jeżeli kandydat uwolniony został od egzaminu częściowego, wymaganego w punktach 1 i 2 §. 2go a względnie §. 3go lub §. 4go przerzeczonego rozporządzenia ministeryalnego, taksa egzaminacyjna wynosi 16 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 5 zł. a na woźnego 1 zł.

§. 3.

Taksa od egzaminu kandydatów ubiegających się o uprawnienie na rurmistrza wynosi 16 zł., z którejto kwoty przypada na każdego członka komisji po 5 zł. a na woźnego 1 zł.

§. 4.

Kandydaci do egzaminu, którzy na zasadzie §. 16go, punkt 1 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) jednocześnie z egzaminem na budowniczego lub majstra murarskiego chcą zdać także egzamin do przemysłu kamieniarskiego lub ciesielskiego albo rurmistrzowskiego, złożyć mają od egzaminu takse podwyższoną a to o 15 zł. ponad postanowioną w pierwszym ustępie §§. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, o 10 zł. ponad postanowioną w drugim ustępie §§. 1go i 2go niniejszego rozporządzenia a o 5 zł. ponad postanowioną w trzecim ustępie §§. 1go i 2go i §. 3go niniejszego rozporządzenia.

Kwota, o którą taksa egzaminacyjna stosownie do poprzedzającego postanowienia zostaje podwyższona, dostaje się temu majstrowi, którego do wzmocnienia komisji egzaminacyjnej powołano. Jeżeli komisją egzaminacyjną musiano wzmocnić kilku majstrami, kwotę powyższą rozdziela się pomiędzy nich w równych częściach.

§. 5.

Kandydaci do egzaminu, którzy na zasadzie §. 16go, punkt 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) chcą jednocześnie z egzaminem do przemysłu ciesielskiego zdać także egzamin do przemysłu rurmistrzowskiego, opłacić mają od egzaminu takse podwyższoną o 5 zł. ponad ustanowioną w §. 2.

Te 5 zł. dostają się owemu rurmistrzowi, którym komisya egzaminacyjna ma być wzmocniona.

§. 6.

Kandydaci ubiegający się o uprawnienie na budowniczych, którzy na zasadzie §u 13go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) chcą egzamin z części teoretycznej, t. j. z przedmiotów wymienionych w §. 1, l. 2 rzeczonego rozporządzenia zdać wcześniej, mają złożyć za egzamin z tej części teoretycznej takse w kwocie 21 zł. a za późniejszą część egzaminu objętą liczbami 1 i 3 §. 1go przerzeczonego rozporządzenia takse w kwocie 42 zł.

Z taksy wynoszącej 21 zł. przypada na każdego członka komisji po 5 zł. a na woźnego 1 zł.; z taksy wynoszącej 42 zł. przypada na każdego członka komisji po 10 zł. a na woźnego 2 zł.

§. 7.

Kandydaci, którzy na zasadzie §. 12go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) egzamin ponawiają, lub którzy na zasadzie §. 15go tegoż samego rozporządzenia poddają się egzaminowi ponownie, opłacić mają od egzaminu ponownie takse według poprzedzających postanowień przypadającą. Kandydaci poddający się egzaminowi ponownie z powodu przerwy, która nastąpiła na zasadzie §. 8go, ustęp 6 przerzeczonego rozporządzenia opłacić mają ponownie część taksy za egzamin przypadającą na tę część egzaminu, która ma być ponowiona.

§. 8.

Kandydaci ubiegający się o konsens do przemysłu budowniczego, którzy w szkole głównej technicznej uzyskali dyplom z zakresu budownictwa cywilnego lub inżynierii i w skutek tego na zasadzie §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195) całkiem uwolnieni zostali od egzaminu, nie mają opłacać żadnej taksy egzaminowej.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.